

TOVERI

Ennen suomalaisen työväen liikenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA

TOVERI

(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers Publishing Society.

Ilmestys hinta 40c palstatuomalta. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovarsilla \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, häätöilmoitukset ja nimenmuutos-ilmotukset 25c kerta, naimis-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Sisällyttävät ilmoitukset seppelöimään mukaan. Satunnaisista ilmoituksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielisistä suomenkieleen kääntäminen.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosi... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25
3 kuukautta... \$1.35 1 kuukausi... .50

Suomen ja muualla ulkomaille:
Yksi vuosi... \$6.50 6 kuukautta... \$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year... \$4.00 Six months... \$2.25
Three months... \$1.35 One month... .50

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
A. B. MAKELA, Manager.

Se lakkoosaman tutkiminen

Washingtonin tukkiparoneilla ja sahaheirroilla näyttää olevan tekeillä uusi juoni lakkoilaiden rintaman murtamiseksi.

Suunnitellulla hallituksen tukkimuksella ei siltä taholta ole mitään muuta tarkotusta kuin saada miehet työhön sillä nimellisellä lupauksella, että sitte tutkitaan, jos kahdeksan tunnin työpäivä on mahdollinen.

Työläisellä ei suinkaan ole mitään siltä vastaan, että hallitus tutkitutta puutavarateollisuus-alalla vallitsevia työ- ja elinuhuita, mutta sitä vastaan on, että miehille ei nyt myönnettäisi kahdeksan tunnin työpäivää heti. Tämä hallituksen tutkimus on pyytelemisen tuntu samanlaiselta kuin sekin hiljattain tehty ja lakkoilaiden hyväksymä suunnitelma, että nyt mentäisiin työhön ja sitte joulun aikana äänestettäisiin josko kahdeksan tunnin työpäivää tahdotaan.

Washingtonin puutavaraparonit ovat viimeisiä vaatimaan tällaisesta suostumasta siihen, että hallitus panisi toimeen puolueettoman ja perinpohjaisen tutkimuksen heidän työmaillaan, niin kirkat ja sietämättömät ovat kaikki suhteet siellä. Siksi tässä tutkimussuunnitelmassa on täytyä olla koiria haudattuna. Ennenmin tai myöhemmin kyllä huomataan, mitä sillä on tarkotettu saada aikaan.

Vaikkapa olemmekin tarkan tutkimuksen kannalla, tiedämme etukäteen, että ellei työväestöllä ole käytettäväänä kylliksi järjestynyttä voimaa, joka taas saavat tilaisuuden tullessa asettaa pyörät seisomaan, niin minäkään tutkimus ei auta kahdeksan tunnin työpäivän saamisessa. Hallituksen teollisuusvalvontaan joiakin vuosia sitten toimeenpanema tutkimus paljasti niin paljon epäkohtia takäläisissä teollisuusoloissa, että niiden huettelemisestä syntyi yksitoistatuhatta sivua käsittävä pöytäkirjasarja, mutta kuinka monella alalla on komissionin suosittelemia parannuksia pantu toimeen?

Ei yhdelläkään ainoalla, elleivät työläiset ole kyenneet siihen pakottamaan. Ja samaa saamme odottaa tässäkin tutkimuksessa, jos sellainen saadaan aikaan. Tutkimus ei tule paljastamaan mitään muuta kuin sen minkä lakkoilaiset nyt tietävät liiankin hyvin. He ovat tutustuneet niihin oloihin "tutkimalla" niitä kymmeniä vuosia, ja he ovat nyt lakossa siksi että kokemus on osoentanut olot sietämättömiksi. Ennenmät tutkimukset ovat tarpeettomia.

Toimeenpantava tutkimus tulisi otettamaan aikaan useita vuosia, kuten otti edellisenkin tutkimus. Ja kun ei kahdeksan tunnin työpäivää "tiedetä" antaa ennen kuin vasta tutkimuksen päätyttyä, niin selväkin selvempi on, että koko tutkimuksella koetetaan saada vain työt käyntiin nyt tällä kertaa ja aikaa keksä

usia verukkeita siksi kun tutkimuksen tulokset joskus olisivat jalaistut.

Antakoot herrat kahdeksan tunnin työpäivän nyt ja tutkikoot sitte jos haluavat. Tutkittavaksi ei sitte enää jääkään muuta kuin se, millä tavalla saisi sen työläisiltä pois.

Jos lakkoilaiset ovat selvillä herrojen juonista ja heidän ystävienään teeskentelevien viranomaisten todellisista tarkotuksista, niin he eivät kalliista korvaansaakaan herrojen lupauksille ennen kuin kahdeksan tunnin työpäivä on julistettu käytäntöön.

Wilja mätäne pelloille!

Wilja on jätetty mätänemään pelloille, kun ei ole ketään, joka kuulettaisi sitä sieltä pois!

Varmaankin johtuu lukijan mieleen lakkoilajoukko, joka on kieltäytynyt tekemästä työtä viljavainioilla. Sellaisesta ei tässä kuitenkaan ole kysymystä. Kysymys on Missouri, Kansas and Texas rautatieyhtiöstä, joka on niin kiireissään rautatiegraafistien järjestymispyrkimysten estämiseksi, että koko liikenne on päässyt sekasin.

Sanotun rautatieyhtiön taholta on ryhdytty erikoistoimenpiteisiin rautatiegraafistien järjestyksen murksaamiseksi, ja kun työläiset luonnollisesti asettavat sellaista toimintaa vastustamaan, kieltäytymällä luopumasta järjestöstään, seuraa siitä liikenteessä häiriötä. Seurauksena siitä on puitu vilja useissa paikoin yllämainitun radan varsilla jäänyt pelloille. Maanviljelijät ovat aivan avuttomia, sillä vain rautateiden avulla voidaan vilja kulettaa markkinoille.

Miksi elintarveministeri Hoover, joka kaikkiin tavoin on huolehtivinaan elintarpeitten hankkimista, astu väliin ja pakota rautatieyhtiötä totelemaan? Nähtävästi siksi että viranomaisilla on liian monta lakkoa säätettävään, voidakseen kiinnittää huomiotaan mihinkään muualle.

Sanomalehdistö, joka kertoo viljan pelloille jäämistä, ei mainitse, että rautatieyhtiöiden viestikastelu vaikuttaa edullisesti saksalaisille.

Ne liikekorporatsioonien oikeudet

Astuetuusaan vastustamaan kongressinainen, neiti Rankinin syyttää, että saksalaisten kaivosyhtiöitten työnhakukorttijärjestelmä olisi ollut esteenä miesten järjestymiselle, ja tehnyt heille mahdolltomaksi pakottaa yhtiön noudattamaan edes valtion lakeja, lausuu Butte Miner, että jokaisella, joka pitää palveluksessaan toisia, on oikeus tietää joiakin niiden menneisyydestä, eikä teollisuuskorporaatiotaitakaan siis voida kieltää sellaista "oikeutta".

Miten viattomia "oikeuksia" niiltä korporatsioonilta ollaankaan lakolla riistämässä! Täytyyhän korporatsioonilla joku olla "oikeus tietää" ketä pitää palveluksessaan! Mistäpä se muuten tietäisi, kuka on luotettava käyri, kuka rehellinen työläinen, varsinkaan kun ne kirkonkirjataan eivät taida olla sentään vielä riittävästi tiiviit, niin paljon kuin kunkin kansallisuuden keskuudesta kootut ja yhtiön rahoilla saippuoiu papillinen santarmilauma niitä koettaakin tiivistä!

Täytyyhän yhtiöitten tietää kuinka paljon ne saavat orjiltaan kannatusta poliittisille pelinappuloilleen, jotka ajavat niiden etuja kongressissa ja lainlaajitajunnissa, kaupunkien valtuustoissa ja kunnallishallinnoissa; täytyyhän niillä olla "luotettavia" edustajia aina kongressiniehstä viimeiseen hurttaluutnanttiin ja urkkijasantarmiinsaakka, juuri sellaisia, joihin voi luottaa, että ne ainakin jos seuraavassa lauseessaan puhuvat "pääoman oikeutetuista vaatimuksista", jos ne joskus sattuvat joutumaan asemaan, jossa ne poliittisten etujensa takia ovat pakotettuja puhumaan kautta rantain työläisten mieliksi.

Ilman kunnollista urkkijajärjestelmää ei teollisuuskorporaatiot voisi säilyttää valtiomahtiaan, joka sille on niin välttämätömän tärkeä, voidakseen säilyttää taloudellisen mahtivaltansa vielä senkin jälkeen kun sen yhteiskunnallinen merkitys on alkanut käydä tarpeettomaksi.

Työväestö, joka kuuntelee liukaskielisten poliitikoitsijain ja prostituuerattujen sanomalehtien ylistysvirsiä "pääoman oikeutetuista eduista", ei ollenkaan käsitä — jos nimittäin se sellaisia uskoa löytävän — luokkansa etuja, eikä sitä että työn ja pääomän välillä vallitseva sovitamaton taistelu, jota ei voida poistaa edes tilapäisestikään millään

MAILMANKATSOMUKSIA

HÄPEÄKÖ VAI KUNNIA?

Aina ankarasti johdonmukainen ja filosofoisena ajatustapana kalliistuva B. C. Federationin kirjottaa:

Monessa suhteessa niin erinomaisen lehti kuin Boston Journal on vähä erehtynyt kirjoittaessaan niiden kahakkoitten johdosta, joita sotilaspukiset haljut ja roikaleet siinä kaupungissa jonkun aikaa takaperin toimeenpanivat ja joiden huippuna oli siinä läänin sosialistien päämajan hävitys kaikkine tavaroineen. Lehti näet leimaa sen "suureksi häpeäksi Bostonille ja valitettavaksi tahraksi amerikkalaiselle sotilaspuvulle." Kun Boston on täydelleen kapitalistinen kaupunki, ja jos sotilaspuku aina on ollut valtaoikeus lakeilain tunnusmerkki, me emme voi käsittää, millä tavoin tämä tapaus olisi ollut Bostonille häpeäksi ja tahrannut sotilaspukua. Meistä pikemminkin näyttää, että Bostonille on tullut lisää kunniaa ja sotilaspuvulle uutta loistoa noista teoista, joita nämä haljut suorittivat. Sellaiset teotthan ovat vain pienoiskoossa samaa kuin se menettely, jolla valtaoikeus aina on turvannut asemansa ja oikeutensa ristiin ja riitosaalilla rehenteleyn.

Haljut vain kävivät jalosti tehtävään, odottelemalla turhanpaitien kaikenlaisia hitaitten virkakuntien kautta kierteleviä määräyksiä; ryhtyivät toimeen heti, kun näkivät sen tarpeelliseksi. Sen jälkeen että heitä nyt moititaan, olisi heitä lämpimästi kiittävä ihmeteltävästä päättävyydestään ja neuvokkudestaan. Uskallammepa tarjota vetoon mitä hyvänsä, että heitä kaikki kapitalistit etuillat niin Bostonissa kuin muuallakin kiittävät, jos ei muuten, niin sydämessään. Journalin toimitus varmaankin katsoo kieroan, ja sentähden näyttää kunnia sen silmään "suurelta häpeältä" sekä loisto "valitettavalta tahralta".

Lisää kunniaa amerikkalaiselle sotilaspuvulle tuottivat ne satakunta kansalliskaartin urheita poikaa, jotka elok. 10 p. pistäisivät Oaklandin i. w. -läisten päämajassa, ja veivät sieltä kaikki kirjat ja paperit mitä löysivät, rakensivat niistä rovin keskelle katuja ja poltivat poroksi. Tällä lailla sankaritoilla (joita sittemmin on usintunut ties kuinka monessa muussa kaupungissa se "tehdään maailma turvallisiksi kansanvalalle". Ne sellaiset teot ne takaavat, etteitäne vapaitten maahan ja urhojen kottiin tule päästettäväksi kirottua prussilaisista käestystä "voiman oikeudesta" kaikkine siitä johtuvine raukkuneine, vehkeilyineen, sivilisoituksineen, kostonhimoisuuksineen, laittomuksineen, suvaitsemattomuksineen, sortohaluisuuksineen, ruokotomuuksineen ja palpamaisine ihkamielisyksineen. Kunnia niille sotilaspukuisille urhoille, jotka niin uljaasti kannattavat isiltä perittyä kansanvallan ja vapauden astetta, aina historiallisesta Bostonista, jossa meidän mainehikas vapautemee lantui alkuaan syntyi, hamaan Oaklandiin saakka, jonka sulutuoksuisilla rannoilla kapitalisuus ja epäisänmaallisuus karvennetään palavan isänmaallisen innoituksen nuotilla!

"toimen toisensa etujen kunnioittamisella", kuten sille niin herkästi neuvotaan.

Niin kauan kuin yhtiöillä on "oikeus" pitää yllä jonkinlaista laitosta, jonka kautta se urkkii tietoonsa työläistensä menneisyyden, ja sen perusteella seloo käyttämänsä työvoiman, ei yhtiöitten ainoaa työväen lakia aseteta käytäntöön niiden yhtiöiden työmaille. Sitä on juuri Butte oivallisen ja kumoamattomana esimerkinä.

Miten uskaltaisvatkaan työläiset, joiden työpaikka on aina riippuva heidän menneestä toiminnastaan, koskaan uskaltaa vaatia mitään yhtiöiltä!

Sellainen ajatus ei suinkaan mahdu kenenkään ajattelevan työläisen päähän. Joka kerta kun työläinen vaatisi jotakin, erotettaisi hänet työstä "rettelöitsijänä" ja silloin hänellä olisi jo sellainen "menneisyys", joka tekisi työnsaannin mahdottomaksi.

Vain siinä tapauksessa, ettei työläisen menneisyys, olipa se minkäläinen tahansa, millään tavalla vaikeuta hänen työnsaantiaan, ei ole vaaraa vaikka se tiedetäänkin, mutta sellaisia suhteita ei tule vallitsemaan niin kauan kuin työnantajat saavat yksipuolisesti määritellä, kenen he ottavat työhön, kenen ei, jollaista "oikeutta" niille puoltavat ne samat pakatut luikit, jotka puhuvat työläisten menneisyyden tutkimis "oikeuksistakin".

tänyt myytäväksi arvopaperitehtaan, ja että niistä saadut rahat on tallennettu hollantilaisiin pankkeihin erään yhäisen Hollannin hovivirkailijan nimin. Siltä päättään Villekin laskuissaan jo ottaa lukuun sen mahdollisuuden, että hänet "pannaan kävelemään".

Maanpaossa olevalle Kreikan ent. kunnikaalle Konstantinille kuuluvat suurliittolaiset lohdutukseksi myöntäneen \$100,000 vuotuisen osakkeen. Hänen muijansa, joka on Saksan keisarin sisar, saa Saksasta vuotuisen "apurahan", niin että pärjällevähän ne sellaiset suuruudet aina jotenkuten, vaikka joutuvatkin "kulun päälle".

"HYVÄ PAIMEN" ENNEN JA NYT.

Ennen hyvä paimen "antoi henkensä lammasten edestä" — nykyään paras paimen lentää lammasten perässä. Totta se on, että se lentää.

Muuan varakas lammaskarjan kasvattaja Montanassa menetti viime tilikauden kuluessa 2,600 lammasta, sentähden että ne pääsivät harhalemaan vuoristoon ja siellä joutuivat hukkaan. Sentähden on hän nyt ostanut kaksitasan ja on lentopissa Los Angelesissa. Hän alko siellä lennellä pitkin ja poikin laajoja laidunmaata ja etsiä kadonneita parvia. Radiumlaitteen avulla hän on yhteydessä väkensä kanssa ja pudotamalla savupompeja voi tarkalleen osoittaa, missä lampaat ovat. Jos koe onnistuu, aikoo hän pitää palveluksessaan viisi tai kuusi lentokotetta, ja naapurit tietenkin seuraavat esimerkkiä.

Sanomalehtipaperin hinnan pitäisi ruveta alenemaan, ja lisäksi siinä varaa alentaa. Nyt kuuluu eräs tanskalainen keksineen keinoon, jolla meriruohoista voi valmistaa sanomalehtipaperia puolelta siitä kustannuksesta kuin mitä paperin valmistus puunmassasta tulee maksamaan.

SAKSALLA RIITTÄÄ RAHOJA

loppunäyttämön ja tuhlattavaksi valian suotta, jos saa uskoa porvarillisten tiedonantaja. Niinpä kertoo canadalainen Montreal Star, että "Saksa käyttää miljoonia brittiläisvastaisen miellalan synnyttämiseksi keskilännen ja lännen valtioissa Yhdysvalloissa, ja että osa tästä suuresta saksalaisesta kultavarastosta tulee rahastamaan sotavastaista puolta ensitulevissa Canadian vaaleissa".

Tietysti saksalaiset rahat tekivät vaikutuksensa myös Oklahoman asevoimallisuustutkimuksissa, ja niillä osuttuja kaiketi ovat Canadian ranskalaisetkin. Ilman niitä saksalaisia rahoja me varmaan kaikki olisimme innostuneita lähtemään tappelemaan Morganin miljoonien puolesta. Mutta kun toisella puolella on miljoonia tarjolla, olemme vähä niinkuin kahden vaiheella sano.

Ilman leikkivi voimaa kertakaikkiaan sanoa, että ne keinot, joilla tällä mantereella tähän asti on sotainnostusta lietsottu, erinomaisesti riittävät sotavastaisen, asevoimallisuustutkimuksen, brittiläisvastaisen ja kapitalistiemme sosialistivastaisen miellalan synnyttämiseen ilman pienintäkään toimenpidettä saksalaisten taholta. Jos saksalaiset siltä huolimatta käyttävät tällä rahoja, jota emme tiedä, tekevät he sen ihan turhanpaiten — ja jos he eivät sitä jo alla lakata, todistaa se vain että heillä sodasta huolimatta on yllin kyllin rahoja tuhlata turhuuksiin. Sitäkö ne "saksalaisten rahoista" melojat tahtovatkin meille uskotella?

Virastopäällikkö (kirjuriilleen, joka laati kirjetta toisen viraston päällikölle): "Mitä? 'Korkeasti kunnioitettavaksi herraksiksi' sinä aiot sanoa sitä lurjasta?" "Niin, vai mitä puhutelusanaa minun olisi käytettävä?" "Kirjota muulta mutkitta: 'Arvoisa virkaveli' — siinä kaikki."

NYKYAIKAINEN "TAISTELU LEIVÄSTÄ."

"Miksi on kihlauksesi purkautunut? Oihhan sulla niin hyvä ja vakainainen työpaikka tiedossa." "Niin oli, mutta morsiameni sieppasi sen paikan — eikä enää välitä koko naimisiin menosta."

KANSANKIRJEITÄ

CALIFORNIA

SAN FRANCISCO.

Syysjuhlat ovat aivan ovelia. Nyt on kerrankin friscolaisilla ja lähiseutulaisilla tilaisuus tulla juhlimaan s. s.-osaston talolle, 20 Flint st. Hyvin harvoin on kolmipäiväisiä juhla osastomme haallia, ja näissä juhlissa on vielä joiakin suurempaa tarjolla, sillä kaiken muun yhteydessä Länsiöiriin kiertävä luennostija, toveritar Sanna Kannasto, sattui tulemaan

juuri juhlien ajaksi tänne, joten saamme kuulla hänen puhuvan juhlissa.

Lauantaina eli syysk. 1 p:nä vietetään markkina-iltaa, jossa muiden muassa on onkimista, ampumista, renkaan heittoa, joista kaikista on — arvokkaat palkinnot (Katso ilmoitusta toisesa paikassa lehteä). Sisäänpääsy lauantain markkinailtamaan on vaip vartti. Lauantaina kaiken muun lisäksi Sanna sanelee sosialismista y. m., ja vielä päällisiksi on huviopisto. Voiko kukaan arvata, miten arvokas ilta on ensi lauantaina?

Sunnuntaina, syysk. 2 p:nä, on näytelmäiltaa. Silloin osastomme näytelmäseura esittää kolminäytöksisen huvinäytelmän, jonka nimi on "Savon Sydämessä". Kappaleessa alusta loppuun saamme nähdä savolaisten "immeisten" elämää. Sellaista kansantapojä kuvaavaa kappaletta jokainen halunee katsella naurusta suin. Sisäänpääsy sunnuntai-iltaan on 35 senttiä. Alkaa kello 9.

Maanantaina, syysk. 3 p:nä, Toveritar S. Kannasto luennoi viimeisen ja kolmannen kerran Friscossa. Jokainen tietysti saapuu aikaan haalille eli jo kello kahdeksaan aikaan, siten voi hän alkaa puhumaan aikaisin, ja hänen puheensa loputtua on rempseitä tanssit. Sisäänpääsy 25 senttiä. Otsamalla sarjapiletin voipi säästää 25 senttiä, sillä jos ostaa joka piletin aina yhtä iltaa varten, niin tulisi kolmen ilan sisäänpääsymaksut maksamaan 85 senttiä, sarjapiletin saapi 60 sentillä. On siis tilaisuus saada halvalla pääsylippu syysjuhliin.

T. k. 29 p:nä toveritar Kannasto luennoi ensimmäisen kerran Friscossa, 20 Flint st. Silloin hänellä on enemmän aikaa puhua kuin syysjuhlissa, joten täyttäkäämme haali aariina myöten: onhan meillä vielä tilaisuus saapua haalille, sillä nämä ovat harvinaisia tilaisuuksia.

Viimeisen edellisessä kirjeessä oli tullut erhdys, j:n mainitsin, että huvitoimikunta päätti aloittaa uuden seuran: "Pukutansseura" oli tullut "puhumassa" ra". Eipä olisi liikaa vaikka perustettaisiin puhumaseuraksi, vaan kuitenkin tällä kerralla päätettiin perustaa "pukutansseura" ja tov. Aalto lupautui johtajaksi.

Nyt on tilaisuus Friscon nuorisolla yhtyä toimimaan alaosastoissa ja seuroissa. Jos yhteyttä kyllästy, niin voipi muuttaa toiseen. Alaoseroja on taas toiminnassa m. m. seuraavat: Näytelmäseura, lauluseura, pukutansseura ja kohta aloittaa voimisteluseurakin toimintansa. Uusia seuroja yllä mainittujen lisäksi, voidaan muodostaa senjälkeen kuin innostusta riittää. — Äxsä

IDAHO

CATALDO.

Osastolla oli kokous t. k. 19 p:nä. Siellä oli kova keskustelu haalin avajaisjuhlissa, jotka pidetään työpäivänä eli ensi kuun 3 päivänä.

Juhlissa meinaa tulla suurimmat, mitä näillä seuduilla on vielä koskaan ollut ja tanssijoille uskallan taata, että lattia on parasta, mitä kovasta puusta on koskaan tehty. Suoittoa en ole oikein varma, josko saadaan Mullanin soitokunta, mutta katsokaa ilmoitusta Toverissa tuonnempana.

Talonkauppa, Kusti Jutila myi farminsa Vili Herimille. Kauppasumma tuumentoman. Mr. ja Mrs. Jutila muuttivat asumaan Mullanin. He olivat toimihenkilöitä osastossamme joten heidän poistumisensa oli ensimmäinen kolau nuorelle osastollemme. Yhteentörmäysten välttämiseksi muutettiin osaston kokousaika nyt joka kuun toiseksi ja neljänneksi sunnuntaiksi. — M. W.

WASHINGTON

WOODLAND.

Kokouksesta. Osastomme kokouksessa t. k. 19 p:nä oli vähäpuoleisesti asioita. Päätettiin ei ottaa osaa l.p. agitatorikurssien paikan äänestämiseen. Brownsvillen Labor Lyceumilta oli kirje kaupatan bondeja, vaan ei voitu ottaa huomioon. Samoin ei voitu ottaa huomioon "Social Revolution"iltä tullutta kirjettä, jossa tarjottiin "kielista" puhujaa. "Amerikan Matilla" tullut tilaisuista annettiin kirjasiamehille. Siinäpä ne olivat tärkeimmät asiat. Huvitoimikunta toimesa. Ensi lauantai-iltaan on taas suuret tanssit haallia. Tulkaa kaikki pitämään "fonia". Sisään-

pääsykään ei ole kuin 35 senttiä. Työpäiväkin juhlihan. Syyskuun 2 p:nä juhlihan työpäivää osaston haallilla. Tarkemmin tuonnempana.

Ei "jaksa" sataa. Täällä on jo monena päivänä "tehnyt" sadetta, mutta lujalle näkyy ottavan. Saisi se jo tulla, kun on kohta kaksi kuuta ollut sata-matta.

Osaston ompeluseura herätettiin viime sunnuntaina. Naiset kuuluvatkin rupeavan oikein toisteolla rahastamaan osastoa. Oikeaa meininkiä, painakaahan vaja päällä. — F. Koski.

ISSAQUAH.

Kovin harvoin näkee uutisia täältä — näinkin teollisuuden keskeltä, vaikka ei juuri tässä kaupungissa ole muuta teollisuutta kuin maidon kannutuslaitos ja pari hiilikavista, joista vaan toinen on nykyään käynnissä.

Niin sanottu vanha kaivos on nyt myyty toiselle yhtiölle, mutta tahtoo olla koko paljon asiota, jotka pitää saada selville ennenkuin voidaan alkaa varsinainen työ. On ollut puhetta että se nyt heti alkaa täydellä voimalla käydä, mutta se on erhdys. Voi ottaa joiakin viikkoka ehkäpä kuukaudenkin, ennenkuin siinä voidaan alkaa työt. Ei siis tarvitse tulla tänne työn etsintään ainakaan tämän kuun aikana.

Metsätyöläisten hommiesta. Metsätyöläiset ovat olleet lakossa siitä lähtien kun koko valtiossa metsä- ja sahamylytyöläiset menivät lakkoon, paitsi yksi pieni mylly on käynnissä 8-tunnin työvuorolla ja 10 tunnin palkalla. Unioia ei ole tunnustettu, mutta lupaavat senkin tehdä — kun aika tulee, että on pakko: sitäpaitsi on ollut käynnissä Monohanin myllyn höyläosasto, jossa on ollut noin 20 miestä työssä. Siellä on ollut ja on vieläkin edustettuna kansalaisiakini, nimittäin Matti Mattila (ainoa suomalainen), joka on luumella oikein rikkuriknraali, Koska kävi täällä Issaquahissa värväämässä rikkureita, mutta huonolla menestyksellä. Ei yhtään lähtenyt eikä lähdekään ennenkuin asiat on sovittu. On sentään tiukkaa kun täytyy "supin" lähtä kerjäämään miehiä työhön uskollisen käyriensä kanssa, ja vielä viitsivätkin tulla ja suoraan sanoa, että on niin tärkeä tilaus, jonka pitäisi kovin välttämättä saada täytettyä. Heillä oli aikomus saada Monohanin myllyn sahausosasto käyntiin vaikka mistä hinnasta. Ja he saivat nuoria koulupoikia o-malta kampoilta sen verran että saivat myllyn käyntiin. Mutta aiostaan kahtena päivänä yritettiin tehdä töitä ja niin täytyi heittää leikkiä koko homma. Ei tainneet laudat ja isot "pelkot" poikasilta liikkua, joten sahausosasto taas saa "levähtää laakerillaan".

Lakkoilaiset ovat toivorikkaite voitoistansa ja yleisö on koko paljon lakkoilaiden puolella, joten sekin on suurena tekijänä. Lakkoilaisia on järjestänyt I. W. W., vaikka kovin heikoilla voimilla, mutta sillä ei ole väliä mikä on järjestön nimi, kun se vain järjestää luajan rintamaan.

Suuria tulossa. Emännät aikovat panna pystyyn suuret häämäläis-amerikkalaiset tanssit tämän kuun 25 p:nä, joten ympäristöilaiset voivat ottaa tämän huomiotaan. Hamasta Seattllestä asti voisi tulla tänne huvitelma.

Tanssit pidetään Union-haalilla suloisella musiikilla "säestyksellä".

Tuttavanne, Kuula.

OREGON

PORTLAND.

Lännellä nykyään kulkee I. W. W.-liiton puhuja Frank Westerland.

Ilmoitusten mukaan hänen pitäisi puhua I. W. W.-liiton periaatteista ja menettelytavoista, mutta puheessaan Portlandin s. s.-osaston haallilla t. k. 16 ja 17 päivien itoita, hän ekysi vieraille vesille siinä määrässä että kuulosti kuin hän olisi joiakin muilla asioilla kuin niillä, mitä hänen ilmoitetaan ajavan. Hakkui ja parjasi sosialistipuoluetta ja oletikin s. s.-järjestöä. Kumpainenkin puhe oli kokoonpanalla ja asioihin nähden hyvin ala-arvoisen — eivät kannattaisi mainita sanomalehtien palstoilla, ellei osa työläisistä uskoisi, että se oli paikallan, mitä hän esitti. Siksi lienee suotavaa, että hrukan osotan mitä hassutuksia työläisille esitetään luokkataistelun nimissä.

Ensimmäisenä iltana, kun oli parjannut sosialistipuoluetta ja